

ORSZÁGGYŰLÉSIKÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„Mi lesz a büntetés-végrehajtási intézetek sorsa, avagy mostantól nem a rabokat zárják be, hanem a börtönöket?” címmel a Házsabály 91.§-a alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani Draskovics Tibor igazságügyi és rendészeti miniszterhez.

A választ írásban kérem!

Tisztelt Miniszter Úr!

Nemrég kerestek fel Független Büntetés-végrehajtási Szakszervezetek Országos Szövetségének vezető több büntetés-végrehajtási szakemberrel. A megkeresés oka az volt, hogy mélységes felháborodással vették tudomásul azt a hírt, hogy a kormányzat megtakarításra hivatkozva 3 büntetés-végrehajtási intézetet és további 2 objektumot kíván bezárni az év második felében. Nevesítve: a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei, a Nagyfai és a Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet.

Békés megyét és szűkebb pátriámat a békési térséget leginkább a Nagyfai objektum bezárása érinti. A szakemberek véleménye szerint ma Magyarországon a büntetés-végrehajtási intézetek 130 %-os telítettséggel rendelkeznek, tehát az intézmények bezárása semmilyen szempontból nem indokolt. A térségben jelenleg három büntetés-végrehajtási intézet működik Szegeden, Gyulán és Nagyfán. A három intézmény egymástól teljesen különböző karakterű tevékenységet végez, tehát nem válthatják ki egymás feladatkörét. Nagyfa szerepét tehát nem válthatja ki Szeged vagy Gyula, csak a Tiszalöki vagy az Állampusztai Büntetés-végrehajtási Intézet tehetné ezt meg, azonban jóval nagyobb távolságot jelent, mint a fent említett nagyfai intézet. Ez több szempontból is gondot jelent. Egyrészt a rendőrségnek és az ügyészség szakembereinek a pótnyomozás és a további vizsgálatok során nagyobb távolságokat kellene megtennie, másrészt a rabok szempontjából sem mindegy, hogy a lakóhelyükhöz milyen közel esik a büntetés-végrehajtási intézmény.

Állandóan arról szól a fáma, hogy az elítélteket mielőbb vissza kell illeszteni a társadalomba. Nagyfán nagytöbbségében a szakemberek kifejezését használva az úgynevezett „kiszítéletesek” ülnek, tehát az ún. megélhetési bűnözők, akiket a családjuk nem tud majd látogatni a nagyobb távolságra lévő intézetekben, amely nagyban megnehezíti a velük való kapcsolattartást, így ezek az emberek nehezebben lesznek beilleszthetők a társadalomba, miután letelt a büntetésük időtartama. Tehát a fent megfogalmazott cél sokkal nehezebben fog teljesülni.

Két másik jelentős ok is társul ahhoz, hogy a nagyfai intézetet nem szabadna megszüntetni. Az egyik az, hogy egyedül itt működik úgynevezett krónikus utókezelő részleg, ahol normál körülmények között tudják a beteg elítélteket kezelni. A részleg jól felszerelt, szakmailag jól ellátott, tehát a megszüntetése indokolatlan. Ha egyáltalán be akarják ezt a részleget zárni, és nem kiszervezni valamilyen magáncégnek.

A másik jelentős ok, hogy az állam nemrégiben újíttotta fel az intézmény konyháját mintegy 220 millió forintért azzal a szándékkal, hogy 2000 fő kapacitású konyha elláthatja majd mind a nagyfai, mind a szegedi intézményeket. A beruházás elkészült, de a szándék közben megváltozott, és Szegedre nem innen főznek, így az intézmény konyhájának kapacitása csak részben van kihasználva.

Tisztelt Miniszter Úr!

Kérdéseim a következők:

Miért kell egy jól működő, ha a krónikus osztályt nem számoljuk, nyereséget termelő büntetés-végrehajtási intézetet bezárni?

Mi lesz itt dolgozó büntetés-végrehajtási szakemberek és közalkalmazottak, valamint családjaik sorsa? Nagy többségük itt tervezte meg a jövőjét. Mi lesz velük?

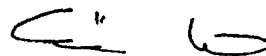
Miért nem működik teljes kapacitáson a 2000 főre tervezett konyha? Miért nem valósult meg az eredeti szándék, hogy a szegedi intézményt is innen látták volna el?

Minek kellett a beruházás, ha be kívánják zárni?

Hogyan látogathatják majd az elítélteket a családtagjaik, ha nagyobb távolságra kell majd utazgatniuk?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2009. május 21-én

Erdős Norbert